

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/745/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614209465
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614209465.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X. č. XX, prechodne bytom Z., F. XXXX/XX, zast. JUDr. Stanislav Pavol, advokát so sídlom Bratislava, Šancová 58, IČO: 42 171 067, proti odporcom: 1. Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, 2. Dražobná spoločnosť, a.s., so sídlom Bratislava, Gunduličova 3, IČO: 35 849 703, zast. Advokátska kancelária Staněk, Vetrák & Partneri, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, IČO: 36 795 038, v mene ktorej koná Mgr. Peter Vetrák, advokát a konateľ, 3. J & M Property, s.r.o., so sídlom Prievidza, Jágeho 6/10, IČO: 45 705 011, 4. U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., R.. T.. F. XX/XXX, o neplatnosť dražby, o odvolaní odporcu v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27. mája 2015 č. k. 6C/244/2014-102 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v 2. rade náhradu trov prvostupňového konania, a to trovy právneho zastúpenia v sume 1.876,40 eura na účet právneho zástupcu odporcu v 2. rade Advokátska kancelária Staněk, Vetrák & Partneri, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, IČO: 36 795 038, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 301,87 eura na účet právneho zástupcu odporcu v 2. rade Advokátska kancelária Staněk, Vetrák & Partneri, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 18, IČO: 36 795 038, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 96 ods. 1 a 3, § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že dražba k nehnuteľnostiam evidovaných na liste vlastníctva č. XXX v kat. území M. k parc. č. CKN XXX o výmere 648 m², zastavané plochy a nádvoría, k stavbe so súpisným číslom XX na parc. č. XXX rodinný dom je neplatná. Listom zo dňa 21.05.2015, doručený súdu prvého stupňa dňa 22.05.2015 navrhovateľ zobrať svoj návrh späť v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť, nakoľko došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní medzi ním a odporcom v 3. rade, podľa ktorej došlo k urovaní vzájomných nárokov. Odporca v 1. rade súhlasil so späťvzatím návrhu. Právny zástupca odporcu v 2. rade súdu oznámil, že odporca v 2. rade vyslovuje súhlas so späťvzatím žalobného návrhu a žiada priznať náhradu trov konania. Listom právneho zástupcu odporcu v 2. rade zo dňa 26.05.2015 vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1.876,40 eura vrátane DPH vychádzajúc z výšky ceny vydraženia predmetnej nehnuteľnosti dosiahnutej v dobrovoľnej dražbe, t. j. 31.770 eur. Odmena za jeden úkon právnej pomoci tak predstavuje 486,34 eura, bez DPH. Odporca v 2. rade takto uplatnil titulom trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní dňa 20.03.2015, t. j. 3-krát po

486,34 eura a 2-krát režijný paušál po 8,04 eura a 1-krát režijný paušál vo výške 8,39 eura. Ďalej bola uplatnená náhrada za stratu času cesta na pojednávanie dňa 20.03.2015 z Bratislavy do Topolčian a späť, spolu tri hodiny. Za každú začatú polhodinu mu prináleží náhrada vo výške 13,98 eura, spolu 83,88 eura (6x13,98 eura). Titulom cestovných náhrad uplatnil za účasť na pojednávaní dňa 20.03.2015 cesta Bratislava - Topolčany - a späť verejnou dopravou v celkovej sume 12,32 eura. Odporca v 3. rade súhlasil so späťvzatím návrhu a zastavením konania. Odporca v 4. rade súhlasil so späťvzatím návrhu a zastavením konania. Súd prvého stupňa uviedol, že keďže späťvzatie návrhu nie je v rozpore s ustanovením § 96 ods. 1, 3 OSP, konanie bez ďalšieho zastavil, nakoľko i samotní odporcovia v 1. až 4. rade súhlasili so späťvzatím návrhu. Ďalej mal za to, že vzhľadom na skutočnosť, že ako vyplýva z listu navrhovateľa, ktorým navrhovateľ návrh berie späť potom ako medzi ním a odporcom v 3. rade došlo k dohode o urovnaní vzájomných nárokov, nemožno považovať zastavenie konania za zavinené navrhovateľom (§ 146 ods. 2 veta prvá OSP). Preto súd prvého stupňa nerozhodoval o trovách konania podľa § 146 ods. 2 OSP, ale rozhodol za použitia § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca v 2. rade len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi v 2. rade trovy prvostupňového konania vo výške 1.876,40 eura na účet právneho zástupcu odporcu v 2. rade do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň si uplatnil i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 301,87 eura. Dôvodil, že uznesenie súdu prvého stupňa spočíva v nesprávnom právnom posúdení otázky náhrady trov konania odporcu v 2. rade (ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP). Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa, nakoľko pri rozhodovaní o náhrade trov konania odporcu v 2. rade nesprávne interpretoval prvú vetu ust. § 146 ods. 2 OSP a zároveň nezohľadnil a neskúmal relevanciu dohody o urovnaní vzájomných nárokov medzi navrhovateľom a odporcom v 3. rade vo vzťahu k prejednávanej veci a k obsahu žalobného návrhu. Mal za to, že ak navrhovateľ uzatvoril s odporcom v 3. rade dohodu o urovnaní, takáto dohoda sa netýkala merita veci, pretože zákonom a žalobou vymedzeným predmetom konania neboli vzájomné sporné nároky medzi navrhovateľom a odporcom v 3. rade, ale predmetom konania bolo posudzovanie toho, či odporca v 2. rade ako dražobník v procese prípravy a organizácie dobrovoľnej dražby dodržal ust. § 11, § 12 a § 20 Zákona o dobrovoľných dražbách. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Obo 183/92 zo dňa 27.10.1992. V prejednanom konaní o neplatnosť dobrovoľnej dražby vystupovali v pozícii odporcu okrem vydražiteľa - odporcu v 3. rade ďalší traja účastníci, a to navrhovateľ dražby - odporca v 1. rade, dražobník - odporca v 2. rade a predchádzajúci vlastník predmetu dražby - odporca v 4. rade. Z vyjadrení odporcu v 1. rade a odporcu v 2. rade je zrejmé, že so žalobným návrhom nesúhlasia, považujú ho v celom rozsahu za nedôvodný a žiadajú ho zamietnuť. Odporca v 4. rade bol v konaní pasívny, k veci sa nevyjadril a ani sa nezúčastnil nariadeného pojednávania. Upozornil, že žiaden z uvedených odporcov dohodu o urovnaní s navrhovateľom neuzavrel. Mal za to, že keďže správanie sa odporcu v 1. rade, odporcu v 2. rade a odporcu v 4. rade nebolo príčinou späťvzatia žalobného návrhu, vo vzťahu k týmto účastníkom konania neboli splnené predpoklady ani na aplikáciu druhej vety ust. § 146 ods. 2 OSP, a ani na použite ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP. S poukazom na zákonné znenie a konštantnú judikatúru všeobecných súdov zastal názor, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov odporcu v 2. rade pochybil, keď sa nespravoval prvou vetou ust. § 146 ods. 2 OSP a odporcovi v 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Dodal, že odporca v 3. rade je vydražiteľom a nemohol sa dopustiť porušenia ust. § 11, § 12 a § 20 Zákona o dobrovoľných dražbách, na čom navrhovateľ postavil svoj návrh a preto je zjavné, že medzi navrhovateľom a odporcom v 3. rade neexistovali žiadne sporné nároky spojené s prejednanou právnou vecou. Postup navrhovateľa a odporcu v 3. rade nemožno vykladať na ujmu odporcu v 2. rade, ktorému mala byť priznaná náhrada účelne vynaložených trov konania. Ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 4. júla 2013 sp. zn. IV. ÚS 210/2013-28. Mal za to, že navrhovateľ, teda procesná strana disponujúca sporovým konaním, späťvzatím návrhu celkom zjavne zapríčinila jeho zastavenie voči odporcovi v 2. rade, a z toho dôvodu by mala odporcovi v 2. rade nahradiť náklady, ktoré musel dovtedy účelne vynaložiť na svoju procesnú obranu. Ďalej uviedol, že celková suma trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 2.178,27 eura vrátane DPH (trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom súdnom konaní vo výške 1.876,40 eura s DPH a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 301,87 eura s DPH).

K odvolaniu odporcu v 2. rade nebolo podané písomné vyjadrenie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie odporcu v 2. rade bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie odporcu v 2. rade je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska.

V prejednáanej veci predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že dražba k nehnuteľnostiam evidovaných na liste vlastníctva č. XXX v kat. území M. k parc. č. CKN XXX o výmere 648 m², zastavané plochy a nádvoría, k stavbe so súpisným číslom 26 na parc. č. XXX rodinný dom je neplatná. Následne navrhovateľ písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.05.2015 oznámil súdu, že svoj návrh na začatie konania berie v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Tiež uviedol, že došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní zo dňa 22.05.2015 medzi navrhovateľom a odporcom v 3. rade, podľa ktorej došlo k urovnaniu vzájomných nárokov týchto strán. Odporca v 2. rade dňa 22.05.2015 súdu oznámil, že vyslovuje súhlas so späťvzatím návrhu a žiada priznať náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s účelnou procesnou obranou vznikli. Odporca v 3. rade vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu a zastavením konania, podaním zo dňa 24.05.2015. Odporca v 1. rade podaním zo dňa 26.05.2015 súdu oznámil, že súhlasí so späťvzatím návrhu na začatie konania. Odporca v 4. rade taktiež vyjadril súhlas so späťvzatím návrhu a zastavením konania, a to na pojednávaní konanom dňa 27.05.2015. V nadväznosti na to súd prvého stupňa preskúmaným uznesením predmetné konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Za situácie, že navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konanie späť, nakoľko došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní medzi navrhovateľom a odporcom v 3. rade, pričom nejde vo vzťahu k odporcovi v 2. rade o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP, z procesného hľadiska zásadne platí, že navrhovateľ vo vzťahu k odporcovi v 2. rade zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi v 2. rade. Pri riešení otázky, či účastník konania zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, treba totiž vychádzať výlučne z procesného hľadiska a so zreteľom na procesný výsledok. Odvolací súd má za to, že keďže správanie sa odporcu v 1. rade, odporcu v 2. rade a odporcu v 4. rade nebolo príčinou späťvzatia návrhu na začatie konania, vo vzťahu k týmto účastníkom konania neboli splnené predpoklady na aplikáciu druhej vety ust. § 146 ods. 2 OSP a ust. § 146 ods. 1 písm. c) OSP. V prejednáanej veci z obsahu spisu vyplýva, že došlo k späťvzatiu návrhu navrhovateľom bez toho, aby odporca v 2. rade splnil to, čoho sa navrhovateľ návrhom domáhal, a preto súd prvého stupňa mal zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 OSP, ktoré odporcovi v 2. rade v súvislosti s týmto konaním vznikli a boli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva.

Trovy odporcu v 2. rade v prvostupňovom konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktorých spôsob určenia a výšku upravuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len vyhláška). Trovy právneho zastúpenia

predstavujú odmenu za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie zo dňa 17.12.2014, účasť na pojednávaní dňa 20.03.2015) podľa § 13a ods. 1 písm. a/, c/ a d/ cit. vyhlášky pri hodnote sporu 31.770 eur (§ 10 ods. 1 2 cit. vyhlášky) po 486,34 eura a náhradu hotových výdavkov - 2 x 8,04 eura, 1x 8,39 eura režijný paušál (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky). Keďže právny zástupca odporcu v 2. rade je platiteľom dane z pridanej hodnoty, v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky sa úhrn jeho odmeny a náhrad zvyšuje o sumu 296,70 eura, predstavujúcu 20 % daň z pridanej hodnoty. Ďalej trovy právneho zastúpenia predstavujú i náhradu za stratu času v zmysle § 17 vyhlášky (cesta na súdne pojednávanie dňa 20.03.2015 z Bratislavy do Topoľčian a späť - 3 hodiny: 6 x 13,98 eura = 83,88 eura) a cestovné náhrady v zmysle § 16 ods. 4 vyhlášky (cesta z Bratislavy do Topoľčian a späť verejnou dopravou v celkovej sume 12,32 eura). Úhrnom tak trovy prvostupňového konania odporcu v 2. rade predstavujú sumu 1.876,40 eura. Odvolací súd preto priznal odporcovi v 2. rade náhradu trov prvostupňového konania v ním požadovanej výške 1.876,40 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi v 2. rade na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil spôsobom uvedeným vo výroku jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi v 2. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (odvolanie zo dňa 29.06.2014) vo výške 243,17 eura (1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky), náhradu hotových výdavkov v sume 8,39 eura režijný paušál (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky), zvýšené o sumu 50,31 eura ako 20% daň z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhl.). Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 301,87 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť odporcovi v 2. rade na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.